

LINH MỤC DÒNG KHIẾT TÂM ĐỨC MẸ

Câu chuyện tình yêu của tôi với THIÊN CHÚA bắt đầu cách đây gần 10 năm. Năm ấy tôi tươi vui xuân trẻ. Tôi tràn đầy lý tưởng và nhựa sống. Như bao người trẻ khác, tôi tự đặt câu hỏi:

- Tôi phải làm gì cho cuộc đời tôi?

Đây là câu hỏi trọng yếu và tôi có thể giải đáp bằng cách đi theo con đường ơn gọi thường tình. Tôi sẽ cưới cô bạn gái làm vợ, xây dựng gia đình ấm êm và hạnh phúc trong công ăn việc làm. Hoặc một con

đường khác. Chẳng hạn: thi thố mọi tài năng, kiếm được nhiều tiền, tự do du hành đây đó. Sau cùng trở nên người quan trọng và danh tiếng.

Thế nhưng khi nghĩ đến những điều này vào ngày hôm ấy nơi nhà nguyện, tôi bỗng có linh ứng. Tôi tự nhủ:

- Sao mình không chọn nếp sống đơn giản, tận hiến cuộc đời cho công cuộc phục vụ chân chính và cho một tình yêu vô điều kiện đối với người nghèo và bị bỏ rơi?

Giải pháp thứ ba xem ra thật hấp dẫn! Thế nhưng tôi biết rõ chọn lựa này kéo theo không biết bao hy sinh, về phía tôi! Dầu vậy, tôi vẫn ước ao làm thử. Tôi xem như thực hiện một giấc mơ hoặc hoàn thành một sứ mệnh. Thế thôi!

Câu chuyện tình yêu đời tôi khởi sự. Nó đưa tôi từ mái ấm gia đình đến Tuguegarao rồi vào trường Thánh Luis, sang Chung Viện Maryhurst, đến đại học Thánh Luis ở Baguio rồi vào Tập Viện ở Taytay và sau cùng tới Cộng Đoàn Huấn Luyện của Hội Dòng Khiết Tâm Đức Mẹ dành cho vùng Á Châu ở thủ đô Manila (Philippines).

Suốt cuộc hành trình tiến đến thiên chức linh mục tôi luôn ý thức:

- Tình yêu tôi dành cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ tỏ lộ cho tôi thấy khuôn mặt đích thực của thế giới người đau khổ và kẻ bị bỏ rơi. Họ kém may mắn hơn chúng tôi rất nhiều. Tôi đã sống giữa phu cào bùn ở Taytay. Tôi đọc kinh cầu nguyện với dân đánh cá vùng biển Rizal. Tôi trông thấy tận mắt hoàn cảnh thương tâm của nông dân bị xua đuổi, bị tước đoạt ruộng đất và những chủ trại nghèo mạc ở Tarlac. Tôi khóc với người dân bần cùng nơi các khu xóm ổ chuột ở Quezon City và ở Commonwealth. Tôi thương cảm các phụ nữ mại dâm, người yếu thế và kẻ bị phó mặc cho số phận hẩm hiu ở Baguio. Tôi từng nghe tiếng kêu than của nạn nhân nghèo đói và thiên tai ở Visayas .. Nói tắt một lời, tôi chứng kiến một thế giới rách nát vì tham vọng và vì gian tham hối lộ, vì ích kỷ và vì độc tài áp bức của một vài kẻ thống trị

trên thế giới này. Tôi trông thấy hình ảnh Đức Chúa GIÊSU KITÔ - Đấng Tình Nhân muôn thưở của tôi - dần dụa nước mắt và quần quai đau khổ qua từng người đồng hương Phi-Luật-Tân dẫu ái của tôi. Rồi tôi qua vương quốc Bỉ ở Âu Châu và đến Sénégal ở Phi Châu. Đâu đâu tôi cũng chứng kiến nhan-nhân khổ đau. Đau khổ tinh thần. Đau khổ thể xác.

Tôi cảm nghiệm sâu xa rằng, thế giới chúng ta đang sống cần giúp đỡ và trao ban hy vọng để có thể sống ngày qua ngày. Nhưng trước hết và trên hết, Đức Chúa GIÊSU KITÔ mời gọi tôi dâng hiến cho Ngài bàn tay tôi, con tim tôi, để tôi trở thành dụng cụ cứu rỗi và trao ban Tình Yêu Ngài cho nhân loại.

9 năm để tôi học biết chính mình với những thăng trầm và hưởng nếm tình huynh đệ nồng ấm. 9 năm huấn luyện để tôi mặc lấy tâm tình của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. 9 năm để tôi trông thấy tận mắt bộ mặt thật của thế giới này hầu trở thành tu sĩ thừa sai mang Tin Mừng Cứu Độ đến cho thế giới khổ đau và khóc lóc.

Tuy nhiên, trước hết và trên hết, THIÊN CHÚA không ngừng tỏ lộ cho tôi Tình Yêu của Ngài. THIÊN CHÚA dịu dặt và hướng dẫn tôi. Ngoài ra tôi còn gặp gỡ và hưởng nếm Tình Yêu THIÊN CHÚA qua các bậc Thầy, qua bạn bè đồng tu và qua người thiện chí, dẫn thân phục vụ người nghèo cách nhưng-không và hoàn toàn vô-vụ-lợi. THIÊN CHÚA gọi tôi và chính Ngài giúp tôi suốt thời gian qua. Ngài tiếp tục giúp tôi mãi mãi trong cuộc đời Linh Mục.

Chứng từ của Cha Anthony Pizarro (Phi-Luật-Tân) thuộc dòng Khiết Tâm Đức Mẹ (Các Cha Thừa Sai Scheut).

("Cronica CICM" n.4, Mai/2004, trang 108-110).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

